

Meral Vurgun

- Őirler -

Yayın Tarihi:

24.1.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acılara Yaslanmak

beri gel ey canıma candaş olanım
gel otur söyle yanıma
omuz ver, yasla sırtını acılarıma
ha desek tufanlar koparır yürek
sözümüz var söylenmemiş
kelimeler biriktirdik
suskular okyanustur şimdi

göbek bağımızı taşla kesip
kinnap ile bağlamışlar
aynı damardan akar kanımız
yargısı tanışımızdır, tarih bilir
yaramızda saplı duran bu kurşunlar
aynı ellerin kirindendir
aşikârdır cümle aleme
kavga ile yoğrulduk
direnen ellerde eğirildik
sevda ile örüldük ilmik ilmik
minnetimiz dostadır
bizde saklı kalsın yaşadıklarımız...

sofra kurdum sana
bölüş benimle son zeytin tanesini
bir de çay demledim üstüne
yudum yudum sevgi çek yüreğine
sonra yak sigaranı
ateşinde tutuşsun dilimiz
öpüşsün duman duman
hasret yarası çığlıklarımız
olancası bir avuç sevda
boğum boğum bir nefeslik sesimiz

bilirsin
unutmayız sözün acısını
kaç hançer vuruldu sırtımıza
kaç talan, kaç işgal yıkıntıları
kaç yerden bölündü uykularımız
kanatmadık hain ellere
yine de biz sardık dostun yürek yarasını

derler ki
aşk ortak türküsüdür insanlığın
her dilde aynıdır ırası
oysa
patlamaya hazır mavzerdir anadilde
ille özgürlüğün türküsü
ille özgürlüğün türküsü...

Meral Vurgun

Aklın Terazisini Kır da Gel

aklın terazisini kır da gel
ok ile hedef öpüşsün bu gece
ateşi tutsun ellerim teninde
tomur tomur ter dök avuçlarıma
damarlarımda kan tutuşsun
çimlenip yeşersin kıraçlarım

öyle bir gel ki bana
yağmur ile toprak olalım seninle
çiy çiy su ver
çöl bağrımda çiğdemler açsın
göğsüm üstü toz pembe güllensin

çılgın taylor gibi dolu dizgin gel
aşmadık sınır bırakma ücretlerimde
parçalamadık yasa
çığnenmedik yasak kalmasın us'umda

bir git, beş gel
kanadım ipek telden
beş git, on gel
bana uçmayı öğret tez elden
aklın terazisi bozulsun bu gece
düşükçe tohum tomurcuk taneler
kekik kokuları düşsün
hüznü unut
en derinlerine bak gözlerimin
düş yaylamız mavi bulut bu gece...

Meral Vurgun

Ant Olsun

gitme!
yarım kalıyor türküler
uyku tutmuyor gözlerim
baykuş seslerine boğuluyor bu dağlar
ellerin sınırlar aşırı uzak
ölüm düşüyor us'uma
geceler kar ayaz
mevsim karakış
sinemde bir yangın
camların arkası sessiz bir çılgılık
kan revan içinde sensizlik
son ışıkları da söndü şehrin

gitme!
kahretsin!
hangi duvara baksam yokluğun asılı
kaç kez savaş alanı
talan edildim
kaç kez sürgün

gitme!
canımdan düşen canlara kan olamadım
sen kal
can ver kardelen olayım
tuz biber ol yaram üstüne
varsın ölüm kalles olsun
sensiz düşürme beni toprağa

gitme!
sağanak döküyor gökler
ağlamak
ha senin için
ha senin yerine
ülkem ol
yurtsuz koyma beni
ant olsun! ...
ölümüne sevdim ben seni...

Meral Vurgun

Ay Dolun

ay deli gönül
ay dolu dolu
aydolun bu gece
dolunaydın
ay göğsüme dolaydın
boynuma dolanaydın
ay sana yanaydım
tutuşaydım sevgili

beni yüreğinin cehenneminde sakla
aya değsin bir tel ak saçın
değişmem verseler dünyayı
gülüşlerimi aydınlat
aydınlat ki
düşlerim ışısın
çoğalsın bendeki sen
büyüsün...

Meral Vurgun

Ay Hüzün

gelirken albahar çiğdem yüzüm
giderken bir kara hüzün
Alp dağları yıkılır üstüme
neresine tutunsam çöker gökyüzü
uykusuz bir gecenin ardında kalır gözüm
gün yüzünü hep sensiz açar
ve bütün sabahlar sensiz ışır

günaydın
ayaydın
düşaydın
ay vurulup öleydim
yanıp yakılaydım
sarhoş olaydım
ay gülüm günaydın

giderim ay yüzün hüzün
beni bu dağlardan sorma
ay nehir akma çağlama
cehennem başım üstüne
beni sen dağlama

gelirken her mevsim bahar
koynumda karanfiller allanır
gidişler yaprak dökümü
dağlarım boranlanır
ay gelsen dedim
gelsen de ben vurulup ölsem

ay yüküm ağır
sen orda, ben burada
taşımaz omuzlarım
ayrılık sol yanımda kırık dallar gibi asılı...

Meral Vurgun

Bana Seni Başıla

nehir gözlüm
yarım kalmış sevda yanım
can yorgun, canan yorgun
hasretlerim göz içinde
açar mı al güller güz içinde

dört mevsim günüm-güneşim
bu dağlar kar-boran
en sıcak yerine bas beni bağrının
dost hasreti buseni bırak alnıma
sır gibi sakla, derinlerine al yüreğinin

ala dağlar kardelen, doruklar sevdalı
polenler ipek yağsın
omuzuma yasla başını
gölge düşürme kirpiklerine
kıyasıya bir çatışmada ele geçen iki gerilla
'ser verir, sır vermez'
direnmeye antlı iki yoldaş olalım seninle

ay şavkısı alnın deniz kıyısı
yedi renk gökkuşağı, gül çehre yüzün
gözlerinde yıldızlar yansın
vaktimiz yok
yarım yaşanmışlara eyvahlar etmeye
'giden gün ömürdendir'
yarınlara aç kollarını

bu dağların baharı geç gelir
ah 'irin selleri'ne tutuldum kaç kez
beni destansı aşkların ülkesine götür
hüznümü gülüşlerine sar
yürek yarası kanamalara göm
bana seni başıla
Ferhad'ın deldiği dağları aşır
Kerem'in küllerine düşür

güneşin alnına yazacağım adını
ha desem fırtınalar kopacak içimde
ufkumda yıllar alevlenip yanacak
umudum bahar bahçe...

Meral Vurgun

Beş

FÜNF

Ich bin fünf.
Vier und eins. Drei und zwei. Ganze fünf!
Ich mag Bonbons und Christian,
denn er teilt sie mit mir.
Er sagt, er mag meine langen Zöpfe
und ich darf seine Blutsbrüderin sein,
bis wir Tod sind oder sterben.
Großes Indianerehrenwort!

Die Welt
eine blaue Glasmurmelt
in schwitzenden Händen
In Seifenkisten fliehen
den Wind
an den gelösten Haaren
ziehen
Kirschbaumträume
von den Zungen spucken
in die Wirklichkeit pflanzen
Mit Händen aus Sturm
Drachen jagen
Den Winter
in deinen Augen sehen
Nase reibend

Wir wechselten
Kleider
und Schuhe
als sie zu klein wurden
Erwachsen werden
war nie mehr

Nur einmal mit den Augen zwinkern,
dann bist du bei mir:
Mein rechter, rechter Platz ist frei
ich wünsch' mir so gern Chris herbei!

Ich mag Schilfhalme
im Wind
blinze ich
weben Erinnerungen
deinen Schatten ein
Blumen
verändern ihren Geruch
auf Gräbern
Warum ist das so?
Du hättest es gewusst
Damals
schenkte ich dir

meine Zöpfe

Ein Wimpernschlag,
dann wirst du bei mir sein.
Ene mene, eins, zwei, drei,
wünsch' mir so gern Chris herbei!
Ich bin immer noch fünf.
Vier und eins. Drei und zwei. Ganze fünf!

Am Felsen liege ich
atme Wolkenbilder
Galoppierende Mustangs
auf blauer Ebene

Hauptling weiÙe Feder
am Horizont
Er lächelt in mein Herz

wie du

Alexandra Schulz

BEŞ

yaşım beş
dört, bir. üç, iki. tamamı beş!
şeker ve Cristan'ı severim,
o ki, benimle onları paylaşır
uzun örgülerimi sevdiğimi söyler
Kızılderili şeref sözüyle
geberip ölene kadar
kan kardeşi olmamı ister

dünya
terleyen ellerde
mavi bir cam bilye
eriyip sabun kasalarına dökülen
rüzgarı
dağınık saçlara çeken
kiraz ağacı rüyası
dil ucundan gerçeğe tükürülen bitkiler
ellerle fırtınalardan ejderhalar yakalamak
burnu sıyıran kışı senin gözlerinde görmek

küçüldüğünde
elbilmizi
ve ayakkabılarımızı değışirdik
bir daha büyünmüyor

bir göz kırpışımla

sen bende ol
sağ yanımda yerin boş
imanıma özledim, iple çekiyorum

rüzgarda renklerin parıltılarını severim
gölgende göz kırpar
anılarda düğümlenirim
mezarlıklarda
çiçekler
kokularını değiştirir
neden?
sen bileydin
o zamanlar örgülerimi vermiştim sana

bir göz açıp kapayana kadar
yanımda ol
duma duma dum
ben bir yalan uydurdum
bir, iki, üç
budur dileğim
iple çekiyorum Chris
yaşım hala beş
dört, bir, üç, iki. tamamı beş

kayalara uzanıyor
mavi düzlükte
dörtnala yaban atları gibi koşan
bulutların resmini nefesliyorum

ufukta
kabile reisi ak tüy
yüreğimde gülümsüyor
sen gibi...

Çeviri Meral Vurgun

Not: Bu şiir sevgili dost şair Alexandra Schulz'a ait olup yeni çeviri çalışmalarımın biridir. Hatalar içerebilir...
Çeviri eleştirileye açıktır.

Meral Vurgun

Bir Bahçe Çiz

bir vaha masalıydın sen
çöllerimi yeşile boyayan
ve beni sana öldüren
yine sende cana getiren
öykümüzün adı hasretti
beni sana, seni bana yetiren

kim bilir
yaşamak güneşi kucaklamaksa eğer
belki de ölüm
bulutlara kanat vurup düşmesidir kuşların
ya da ses düşümü damardaki kanın
silindiğinde gökyüzünden adımız
çocuklar oynar belki de bizi, kim bilir

bir bahçe çiz göz ucuna
sonra bir rüzgar bulutları aralayan
bir yavru ceylan düşün çöl ortasında
bakışını doruklara çevir sonra
beni hayalle seni beklerken

umudu ihanete vuranlara inat
tükür yüzüne kirli zamanların
bir şiir kopar yüreğinden
bir kızıl gül gibi aç sonra bana
içli bir türkü dolansın diline
sesini sesime kat sevgilim
baktığın aynalardan sök al aks'imi
bakışın gözlerimde yansın

bilirsin...
neler konuştuk, neler sustuk seninle
öpüştükçe düşlerimiz ücralarında aklın
nasıl tutuştuk yandık, nasıl kor tuttuk
çözebilmek, saklamak olası değil bu sırrı
öyle onulmaz bir aşkın koynuna düştük ki
bir çoğaldık, bin azaldık seninle...

Meral Vurgun

Bir Ben Kalırdım

zifiri karaydı geceler
kurşun kalem ışığında sana şiirler yazardım
yokluğun asılı kalırdı dizelere
yüreğimden emdirir
ak süt gibi hasretle beslerdim
benziyorlar mı diye sana
nur topu oğlucuklar doğurmuş
ana gibi, bakardım mıslaralara

tutduğum gökyüzü çatırdar
adını kara sevdam koyduğum
çığlık çığlığa ses vurmak istediğim dağların
dört mevsim, oniki ay kar boran tutardı
üşürdüm...

denizlaraşırı sürgündüm ben
ışksız şehirler misali ıssız kalırdım
anadilde söylenen bir sevda türküsü gibi
geberesiye özlerdim sesini
ve bana sen bile yasaktın

yokluğunda
her gece
bir söğüt dalı kururdu içimde
paramparça dökülürdü yıldızlar
ürperirdim gölgemden bile
yangından can kaçıırır gibi saklardım seni
yine de akar giderdin düşlerimden

yani koca çınar'ım
seni getirip bana verselerdi
kana susamış vampir dişli zaman
bedelini yürekten alırdı
ve geriye yine savaş yıkıntısı bir ben kalırdım
bir ben kalırdım...

Meral Vurgun

Bizim Öykümüz

göğüs kafesimizde bir yırtık yürek
koynumuzda bin yıllık sevda
miladını yazıp geldik acının
susmak ölümdür, durmaksa yıkım bize
şimdi vurup çığlığı sayfalara
çıkma zamanıdır kutsal kitaplardan

umut nakışladık çeliğe su verir gibi
sevdanın potasında eridik
aşkın küresinde piştik
ne Kerem'i sattık, ne ihanet ettik Farhad'a
yalım yangın çöllerden geçtik
Yunus gibi susadık da hak uğruna
içmedik namert tasından

ey gökyüzü
bin yıllardır özlediğim yar gözü gibisin bu gün
yalnızlığın ovaları çorak
paramparça bir hayatın yarım kalmışları
bölük pörçüktü öykümüz bizim
az zaman değil
bin yıllardır üreten ellerde yanan ateş
sarı buğday taneleri
step yüzlerde bereketli topraklar gibi çiğ
turna sürüleri geçirdi göklerimizden
gözlerimiz yangın yeri, susuz, ayaz...

Meral Vurgun

Bulutlar Ağlamayın

benim babam öldü gökyüzü
bulutlar ağlamayın
ıslanmasın düştüğü yerdeki çiğdem
benim babam öldü kuşlar ağlamayın
öyle dedi annem

ağlama menekşe çiçeği
kan değmesin yapraklarına
benim babam öldü
bir kalem de sen kır tarih önünde
utanmasın güneş yarına

benim babam öldü erik ağacı
yüzyıllardır aşıkmiş özgürlüğe
ben dört yaşındayım
uzanamaz ellerim dallarındaki eriğe

babama vermiştin hani geçen gün
bensiz yiyememiş
börtü böcek, tüm canlılar
önce yavrusunu beslermiş
benim babam öldü erik ağacı
sen ağlama

benim babam öldü ayışığı
gömemediler türküsünü
sarsın, kucaklasın diye çocukları
bana bıraktı onu

benim babam öldü ak papatya
adımı umut koymuş yarına
gülümse
sen gülümse çocuklara...

Meral Vurgun

Büyüme Çocuk

ağla çocuğum ağla
şeker için
yeni bir çift pabuç için
bir oyuncak için
geleceğe dair umut ettiğin
her şey için şimdiden ağla
büyüyünce ağlayamazsın çünkü...

Bleib klein

weine mein Kind
für ein Bonbon
ein Paar neue Schuhe
für ein Spielzeug
weine wegen all dem schon heute
und weine für all das
was du dir in der Zukunft erhoffst
denn wenn du erwachsen bist
wirst du nicht mehr weinen können

Yazan ve çeviren Meral Vurgun

Çeviri düzeltme Alexandra Schulz

Meral Vurgun

Cevahir Yaralı

kurşun değdi sol yanıma
cevahir yaralı
yaslamadım başımı
yaslayamadım gürgen yeşili dağlara
sevdasını sol göğsümde
kızıl bir karanfil gibi taşırım

açamadım kır çiçeklerince
yaylalarında ülkemin
nehir olup çağlayamadım
deniz olup coşamadım
vurgun yedim sol yanımdan
cevahir yaralı...

Meral Vurgun

Çavreş

çavreş!
karlı dağlar kış boran
illeti ihanetin
ölüm pusuda
derindir bilirim yaran
vurup sayfaları çıkarken
kutsal kitaplardan
ant içtik
asi gelincik kızılığında

çavreş!
çatışmada kıyasıya bilinenle bilinmeyen
bilim ve bilgisizlik
akışı önde gider tarihin
kuru dalda yaprak
bastığımız toprak
damarlarımızdan verdik suyunu
tohum toprağı yarar
yaprak yeşerir
gün geceye döner
sonu kıpkızıl şafak gecenin

çavreş!
omuzuma yasla başını
biliriz biz bu dağların kurdunu kuşunu
matem yasak!
unutup ekmeğini aşını
bir anamız döker ardımızdan göz yaşını
seçme kitaplardan
seçme sözler arasından çekip aldım
bir kucak karanfil taktım saçlarına
kan kırmızı rengi

çavreş!
varoşlar tekin değil
kanımız gül tadında
dağlara doğru yolumuz
bilinir!
nerden gelir
nereye gider soyumuz
isyanın çocukarıdır adımız
direnişin kızı
direnişin oğluyuz
el açmadık namerde
boyun eğmedik
onur taşıdık omuzlarımızda
yüzyıllardan ayak izlerini yiğitlerin

çavreş!
sol göğsümüzde sevdamız
alnımızda yara izleri
bizden öncekilerin

yarınlara selam ettik
bu dağlar bizim
bu halay
bu zeybek
bu horon bizim
emek bizim
söz bizim
baştan başa bu memleket bizim

çavreş!
bu namus bizim...

çavreş, Kürtçe karagözlü

Meral Vurgun

Çıkagelsem

o sahilleri bilirsin
hani fabrika paydos düdüğünü çalınca
yürürdük boydan boya
martı çığlıkları tren seslerine karışırdı
pür neşe türkü söylerdik

o iskelede
martılara simit dağıtan o genç kıızı
hiç görmedin sen
tanımazsın
kimse tanımazdı
yüreğinde koca bir dünya
kavgaya sevdalı
aşka utkulu
bir çocuk saklardı içinde hep
hiç büyümedi biliyor musun?

yedi tepe
yedi umut
kitap-kalem
bir de sen
bir gece yarısı
ılık bir rüzgarla esip gelen
ve beni benden alıp
sende dirilten

yedi tepe
yedi umut
yedi sevda
yedi can
kimler kaldı onlardan?

şimdi çıkıp gelebilsem
çıkagelsem şimdi
omuzlarımda karasevda heybem
dilimin ucunda kekre sözler
gözlerini yollarıma serip
var mı bekleyenim
yüreğinin dağlarında ateş yakıp
var mı gözleyenim? ...

Meral Vurgun

Duruşun

tam da sıyrılıp çıkacakken
adressiz suskulardan
uçurum olup düşüyorum
çığlıklarım vuruyor derilerine evrenin
darmadağın saçılıyor umutlarım

ben seni gülüşünden tanırım
ayağının tozundan
uzaklardan rüzgarla gelen kokundan
canımın şahdamarında şahlanışından
sesinin her telinden
seni yüreğinin nasırından tanırım
seni gözlerinin keskin bakışından
duruşundan

duruşun ki
kara kaşın diviti
mürekkep hokkası
güncesini yazar sevdanın

duruşun ki
Gabriel Peri meydanında abidemdir
Diyarbakır kalesinde türkü'm
öteki adıdır direnmenin
baş kaldırısı Spartaküs'ün

kanarken karaca yavrusu yüreğimin telleri
çığırma çığlıklar düşürdün
durulurdum
serin sular içeydim pınarlarından
ben seni köpük köpük çağlayışarından tanırım...

Not: Gabriel Peri, 1902'de doğan,
1941 Aralık ayında kurşuna dizilerek öldürülen Fransız sosyalist

Meral Vurgun

Elden Ele

akşam alaca kara
serin ve selin
dağ yamaçlarına düşerken doğmuşum
bundandır hüzne tutkum
belki gün dorukları aşarken ölürüm
bu yüzden en çok maviyedir utkum

pihtı pihtı kan'mışım karnında anamın
bin yıllardan beri düşmanımdır savaşlar
kopuk kol, kopuk bacak, ellerimde kafa tasım
bin yıllar önce de gelip geçtim o meydanlardan

dost yarası kanarken içimin derinlerinde
ben bayraklar boyardım tuvalime
al kızıl salınırdı gönderinde ufkumun
sonra bırakıp bırakıp gitti biri diğerine
birinden ötekine, ötekinden bana
elden ele akıp gitmede bu sevda

beni yarınlara götür güneş
sonra ay
ay öyle gülsün ki yar yüzünde
dere kenarında bir söğüt dalı gibi uyansın
ve o şafak vakti o dere kenarından
kanatları gümüşü turnalar kavislenip havalansın...

Meral Vurgun

Ey Koca Çocuk

beni bırakıp gitme çocuk
gitme!
sarı bir yaprak gibi düşerim ardından
servi söğüt dalı olsan da tutamazsın

beni bir yana itme çocuk
itme!
bağlanır gözlerim
gökte yıldız olsan da bir daha bakamazsın

başka eller tutma çocuk
tutma!
buz bağlar yüreğim
kor cehennem olsan da bir daha yakamazsın...

Meral Vurgun

Gece Susunca Gel

gecenin sustuğu yerde başla söze
ay bir yana düşsün, sen bir yana
öyle aç ki mavilerini
yürek yansın
söz sussun
dönsün köze

bilmez misin
kara bulut kaş üstü perçemler kar düşer
ecel gelir dayanır kapına
serden geçsen olmaz
yardan geçsen olmaz

varıp postu yadellere serdik
acı ağu sofralar kurduk
zehiri katık ettik aşımıza
şarabı gözlerimizden içtik
kuşluk vakitleri sarhoş düştü yollara
kahve karası bakışlarımız
kılavuz edindik de kargayı
koku almadı burnumuz

binlerce yoldan geldik
taban eskittik çağlarca
her zaman ve hep
kızıl karanfil kaldı sol yanımız
taze tomurcuk
bir uşlanmaz haylaz çocuk
kulağını çeksen arsızlaşır
vurur ayağını yere, inatlaşır

yüreğin yamaçları çiğdem nergiz
deli şahan tay olur
ele avuca sığmaz
gem'e gelmez
bağlasan durmaz olur

sapı samanı yok zamanın
iki ucu kirli değnek
neresinden tutsan bulaşır
yapışır ellerine
kırk tas su
kırk kalıp sabun yetmez olur

gökte ay vurulur
yıldızlar iğil iğil ağlaşır
bütün kuşları yaslı bu şehrin
kırlangıçlar terketmiş saçakları
güvercinler firari
serçeler unutmuş sevişmeyi
martılar bir hoş
sorsan kimseler bilmez

gözler mi kanamış
kırmızı şarap mı sarhoş

hani hüznler vardır bilirsin
bir yüzü acı bir gülüş
öte yüzü volkan ağzı
hani gülüşler vardır
mut üstü sağanak dökülür
tam kavradım derken uçuverir elinden

hani aşklar vardır
sende senden öte
ulu dağları devirir
akar suları çevirir
can koyarsın da sen
o kıvrılır yalpa yalpa
yitik bir lahit olur, kalır içinde
kurşun gibi taşırısın da göğsünde
paslı hançer acısı duyarsın yine de sırtında

tutamadığın elleri düşünürsün
Temmuz'da susuz kalır bir yanın
öpemediğin dudakları düşünürsün
ürkek, çocuksu, garip
durdurulmaz çığ olur yüreğin
tanrısız bir baş olup çıkıverirsin
bütün kutsal kitaplar yazsa da aşkını
afarozsundur artık
sıgmazsın dine imana
zincire vursan durmaz isyanın

acıyı bilirsin
açılmaz yarene-yoldaşa
ineden bir iç kanamadır
gelmez olur beklediğin
gelse de görmez olur
kifayetini yitir kelimeler
kalemin bile tanımaz parmaklarını
işte tam da o anda
gecenin sustuğu yerde başla söze...

Meral Vurgun

Gidersen

sen okyanus ol sevgili
ben boğulayım derinlerinde
varsın eksik olsun selamın
zehir tütsün varsın sigaram
kadehimde son yudum da bitsin
sen de bilirsin
ben seni çoğalttıkça tükendim

gidersen, fırtına koparmış yüreğimde
kopsun...
gidersen, bir daha yıkılırmış sol yanımdaki dağ
yıkılsın...
gidersen savrulurmuş darmadağın benliğim
savrulsun dağılsın...

çağlar aşmışım
dağlar dümdüz şimdi
başım dumanlı, hafif meşrep bu gece
kar yağdı buralara
penceremde öpüşen güvercinler de gitti
kim bilir şimdi
serçelerin şarkıları hangi bahara kaldı

sen duymadan gelirdim başucuna
imge düşer, çiçek açardı ak kağıt
varsın boş kalsın gayrı şu sol yanımda
yokluğun bir başka vurgun olsun şuramda

yıldız uçursam varmaz dağlarına
"ben seni sevdim seveli burun havalı"
taş olsa dayanmaz nazlarına

sen dağ isen, ben güneşim
salkım saçak mavi ışık serilirim omuzlarına
sen ırmak isen ben suyum
dicle, fırat misali asi akarım vadilerine
sen gün isen, ben geceyim
seni koynumda saklar, göğsümde taşıyım
sen yağmur isen ben toprağım
sana tenimi açar, canıma sararım...

gidersen cehennem olurmuş yokluğun
olsun, ne çıkar
hangi ateş sonsuza dek yanmış ki? ...

Meral Vurgun

Gidişin Kırlangıç Göçü

şimdi savur
pencerene bıraktığım gül yapraklarını
kapattığın perdeden sızan ışık benim
şavkımdan dudakların uçuklasın
öpüşler dökülsün avuçlarına
gidişin turna sürüsü, kırlangıç göçü

varsın bulutlar insin kaşlarına
yağmur olur dökülürüm ben
aldırma hüznüme
gülen yüzüm sensin
düşlerim kan deryası
yaşamayı bilmem başka türlü
gidişin güvercin firarı, baykuş yası

sen bozkırlarımın haylaz çocuğu
deli huylu doru tayların yaya süvarisi
gülüşün keskin kılıç ucu, imge seli
gidişin yaprak dökümü, çiçek solumu

içimin yıkıntılarını sorma
birer birer solarken yüreğimde
gül olup koklamadığım tomurcuklar
eğri yağardı bu kentte yağmurlar

bir yorgun yolcuydum
heybemde bir avuç sevda
hanlarından gelip geçtim
gidişin Rennehri, gözlerim deniz
dalga dalga kıyılara vurdum...

Meral Vurgun

Gitmek Bu Değil

Vedat Koparan dostuma...

yarım kalmış bir şiir gibiyim bu gece
yaradan kabuk koparır gibi
koparıp bir parça canı canımdan
gidiyormuş canımın candaşı dostum
maviler karartan acıları yakacağım bu gece

gidişler vardır delinir
kalbur olur yürek
hançer yarası, kan saçar
gidişler vardır dönüşlere gebe
dost yüreğinde güller açar

gel gitme diyemem sana
yokluk bir yanımız
yoksunuz öte yandan
gitme diyemem can sırdaşım
ama bu gidiş, gitmek değil

açık bırakıyorum penceremi
bir şafak vakti, ya da bir gece yarısı belki
açılır ay'ın yüzünde bir mavi ışık
gün yüzümde güller açmaya gelirsin

gelirsin değil mi dostun mavi yüreklisi? ...

Meral Vurgun

İblis'i Yoldan Çıkaran

beni sen bilirsin
babası sen, anası benim hasretin
bu sokaklar dil bilmez
anlamsız bakışlar süzer beni
bu sokakların yüreği
yapraksız-çiçeksiz kuru dal
meydanda üç kök akasya ağacı
gözkapaklarımın altı İstanbul
bütün caddeleri arasam
yoksun bilirim

bilirim
her gece kaldırımlarda ayak izlerim ölür
yas bilmez alıcı kuşlar
kana bular, pençesini yalar
köşe başında cesedim yatar
çığığım ağıt

beni sen bilirsin
türkümüzün adı sevda
sesim Nurhaklar'da kaldı
naaşımı kanla yudu Kızıldere
Munzurlar' da namlu uçları gelincik-sümbül
yağlı urgan tomurcuk karanfil
duvar dipleri kurşuna dizildi
ne kurtlar duydu, ne tilkiler bildi
kanımız efendilere sunuldu
kusursuz bekledikleri kapılarda
yaladıkları çanaklarda onlar
etimizden, kemiklerimizden doydu

beni sen bilirsin yolumun yoldaşı
gidip geldiğim her adımda
dönencelerimin püşulası
vurgun başımın ağrısı
sol yanımın sancısı senin damarlarında kanar

beni sen bilirsin
her yangında küllerimi savurduğum rüzgâr
ellerim olup saçlarını okşar
damladığım her yağmur alnını öper
çiy çiy düştüğüm her başak
sana beni gülümser

beni sen bilirsin
afarozum, sığmam kutsal kitaplara
tanrı'lar tanımaz beni
suikast düzenlemişim meleklere
tapınaklara kilit vurmuşum
iblis'i yoldan çıkaran mahlukat
o melun dişiliğimmiş
kırıp zincirlerini

halkalarını boynuna asmışım
oysa insana dönüşmeden önce moleküllerim
ne yoldan çıkacak başı vardı iblis'in
ne de üstünde duracak ayakları

beni sen bilirsin
er-erdem candaşımın
laf bunlar
alayına küfürü basmışım

beni sen bilirsin
yar-yaren yoldaşımın...

Meral Vurgun

Kayıp Düşlerimiz

bilinmez zamanların hangisindeydi sevgili
hangi gecenin su geçmez karanlığına gömülmüştü sevda
hangi uçurumun kaç mil derinlerine düşmüştü de
tutup çıkarmaya çabalamıştık seninle yıllar sonra yeniden
bilmem kaç tarihli, hangi kara kaplı kitabın
kaçıncı tozlu sayfalarında kalmıştı yaşanmamışlarımız?

ağız dolusu gülüşlerimle ben
hangi siyah beyaz fotoğraf karesinde unutmuştum
kahve karası bakışını hüzün gözlerimin
ve tarihimin hangi kara gününe ışımıştın da
güneşin doğuşundan batışına kadar içmiştim nefesini

bütün gayretleriyle, hesabımızı kitabımızı
önlerine sermemiz istenen Gayrettepe'de biz
kara duvara sevda kazırken tırnaklarımızla
akıttığımız kanı yüreğimize damlatarak seninle
türküler söylemiştik bu günlere dair?

ya yarınlarımız sevgili
dünlerimizden kalan acılarımızı alıp altına yastığımızın
her anı ikiye katlarcasına çırpırken yaralı yüreklerimiz
avuçlayamadığımız ideallerimizi taşıyacağımız yarınlarımız
düşlerimizi düşleyemediğimiz
kısacık anlara sığar mı dersin şimdi?

Meral Vurgun

Sen Aşkın Katilisin Zaman

tenha dağlara sürdük yüreği
kara meşeler şarkısını söyler hüznün
şimdi avuçlarımıza dökülür
okyanuslarca derindir bir kaç damla
uçurum balıklarına benzer bakışlar
pul pul dökülür su yüzüne
düşler zehirlenmiş kurşun izleri
işte iki elin saplı yaramda
sen aşkın katilisin zaman

akşamlar savurur yağmur kuşlarını
eğri dal üstü yuvalar alıcı kuşlar otağı
böyle mi yanardık biz o zamanlar
böyle mi kucaklardı geceleri yalnızlık
duvar diplerinde iki iğde dalı kolların
zehirli sarmaşıklar sardı boynumu

güneş gibi bakardın
küllenmiş akşamlardan ışık çalardık
düş mavisi düşerdik koyun koyuna
yorgun ruhtar arasında dolaşırdık
ellerimizde yıldız, gözlerimizde ay

ay gibi bakardın
yüzünde kanayan tebessüm
sarhoş sevişmeler esintisi
teninde gül ürpertileri
kanında son yangının külleri
olancası iki damla süzülüp akardı
ıslanırdı yanakların

sen yine ay gibi bakardın
dudakların bağ bozumu
serçe gagasında bir yudum şarap
gülüşlerine döktüm
bir mendil al, bahar oyalı
menekşe kokulu, sırma telli
sol göğüs cebinde sakla beni...

Meral Vurgun

Seni Bende Tümlledim

bakışın senin
dağ gülleri gibi serin ve selindir
ana kucağı gibi yasladığım başım
göğsün üstünde duyduğum çığlığın
susku çığlarınca ağlayan gözlerin senin
öksüz, hırçın bir çocuk saklı elasında
sen söylemedin, ben böyle bildim

ay gülüşlü gözlerin senin
dağ göllerince buğu doludur
yasaklanmış bir kitaptı seninle yaşadıklarım
yaşanmamışlarım ve yaşayacaklarım
senin her yanın tutsak
benimse esirdi sürgünlüğüm

yangından küller kaçırdım yıllar yılı
geçit törenleri düzenlerdim oysa gözlerinde
partizan şarkıları söylerdi düşlerimdeki çocuk
kendini sorguya çekerdi aşk
direnirdi içimdeki militan kadın
seni hep yaşanmamışlarıma yazardım ben
ve bir abide gibi yücelirdi dilimde adın

çöller yanmazdı sana susadığım kadar
göz göre göre heder olan anlarda
ağıt gibi düşerdi yokluğun yüreğime
mezarlık kuşları dolanırdı gecelerimde
ölüler susmazdı sana sustuğum kadar

yarasız çıkamadığım bir yüce dağdın sen
okyanustun
dalgaşına tutunduğum
ve boğulup boğulup öldüğüm
beni sana böldüğüm
yarım kaldığımdın
bende tümllediğimdin sen...

Meral Vurgun

Siz Bilmediniz

dünyanın bütün karanfillerini verin ellerime
al kızılığında yeniden seveceğim
bütün sevda türkülerini çağlatın yüreğime
kara düşlere girip yıldız yıldız yanacağım

tarihin karanlıklarından sesleniyorum size
Rosa'nın 'sevgiliye mektuplar'ında gizli sevdalarım
ağlamıyor Lübnan'lı Sena'ya artık anası
ölmemiştin ben, siz öyle sandınız
Bolivya'da kayıp bir mezardan kaldırdım başımı

Aslı'ydım, Kerem yandı, küle döndü uğrumda
Şirin'dim, dağları deldirdim Ferhad'a
kan ağladım, Mem u Zin aşkına sırdaştım
siz görmediniz...! dağlara yaslandım
deli huyluydum, Köroğlu'na yoldaştım

silah arkadaşımı Karayılan
Fransız kurşunu işlemedi yarama
vuruldum Kızıldere'de, Nurhaklarda
tırnaklarımı söktüler Diyarbakır'da
haykırdım... duvarları deldi sesim zindanlarda

siz bilmediniz... en aydınlığıyla sevdim yüzümün
doğrudan doğruya, ak alın ve yalın sevdim...

Not: Sevgiliye Mektuplar, Rosa Luxemburg

Meral Vurgun

Şubat Güneşi Gibi Bakarsın

sen Şubat güneşi gibi bakarsın
yüzün ki, yağmalanmış kentler gibi talan
gül solardı bakışın şavkında
umudun türküsünü ıralardı dudakların
yıldız sağanağı gözlerin ayışığı toplardı
çiğ başaklar gibi öperdim gülüşlerini

gülüşlerin ki
çok uzaklarda umut salkımı
ellerini yitirdim bak!
ay vuruldu, güneş tutuldu şimdi
sen Şubat güneşi gibi bakarsın
elim yetemez ufuklarına
nehirlerim kuru çaylardan öte
kuğu boynun salınmaz sularımda

nazlı çiğdemler yetirdim sana kaç bahar
kaç mayıs karanfiller yetirdim, yolundu
şahdamarlarından saçıldı meydanlara kan
kaç haziran asi gelincik sevdalarım vuruldu
kaç Ağustos güneş açtım ısınsın diye yüreğin
ah hercai yüreğin...

yüreğin ki
"yüz çiçek" yaylasıdır
duvar diplerinde kurşunlanan güllerce kızıl
al yıldız bayraklar donatırsın dağlarında
işçi taburları geçer bulvarlarından
halay halay, türkü türkü akarsın

sen ömrümün vurgun düşü
ne zaman ansam adını
başım dağlar yücesi dumanlanır
alnın akında sümbül perçem
ne zaman düşlesem yüzünü
sen Şubat güneşi gibi bakarsın
kardelenler kanar içimde
sen görmezsin...

Meral Vurgun

Tan Çocuk

bir ezgi düşer dalgınlığıma
bölünür gece mavisini düşlerim
yüzünün en aydınlık yerinde dururum
buğulanır kahve karası derinleri
engin bir deniz olur aynamda gözlerin
baksam boğulurum
bakmasam ölürüm

yoksun
şuramda bir ince sancı
yarım kalmışsa dilimde türküler
susmuşsam bu gece böyle mahzun
dil bilmezlik değil bu
bir gizli haykırış, bir sessiz çığlık
kulak ver dinle
sana bu susku
bu lal oluş
beni bir sen bilirsin
bir de şu sarı yıldız

bilirsin
gecenin en karanlık yerinde ölür şair
gör ki, sakat doğmasın tan çocuk
ışığın gözlerinde ne varsa aşka dair
ve duyulsun dört mevsim
yedi iklim senfonisi şafağın...

Meral Vurgun

Yağmur Şiir Yazıyordu

AYDIN'A

yağmur şiir yazıyordu Ren üstüne
yapış yapış islanıyordu alnı kirli yüzler
yüreğini kendi ayaklarıyla ezenlerin
katran kara ter kusan tenlerinden
irin dökülüyordu aşınmış ellerine
kof bakışlı çürük alınlarıyla
bir zamanlar Munzur çağlayan
Toros'lar kokan gözler
haraç mezat,üç kuruş hesap
her yana saçılmış riyalarını
satışa çıkarıyordu sokak aralarında

inadına o terasta içtiğimiz kahveye
kırk yıl hatır biçmedik biz
ama biliriz ki kenetlenmişti
dost yüzümüzde bir çift yürek
şimdi hüzün kasırgası
kan damlayan yüreğin
toplasak parçalarını
tuza bandırıp acılarını içsek
geçilmemiş ıssızlar gibi
baykuşlara mesken olan
bağrımızın en yangın yeri
susku çığları düşürür us'umuza
vadilerimizde bulanık seller köpürür
mavi balıklarını boğar ırmaklarımız
şimdi yaralarımızı közle dağlasak
her damlası hicran olur dizelerin

bilirim can
şimdi sürgünlüğümüzü taşımaz künyemiz
vurgun yemiş bir yunus gibi dibe vursak da
sesimizi etimize diken gibi batıra batıra
susmayı da biliriz
hadi kaldır başını yukarı
kaldır ki
o kalenin burcundaki bakır şovalye
görsün gözlerinde Munzur gözelerini...

Meral Vurgun